

Posudek na bakalářskou práci Jiřího Blažka Leo Strauss a americký neokonzervatismus

Předložená bakalářská práce analyzuje jednak vliv pozoruhodného filozofa německého původu Leo Strausse na americký neokonzervatismus a jednak vliv amerického neokonzervatismu na americkou zahraniční politiku za vlády G.W. Bushe a činí tak metodou tří postupných kroků, jež vytváří logickou strukturu práce. První část se věnuje myšlenkám Leo Strausse a zde autor sleduje dvě stopy. Jednak je myšlení Leo Strausse uvedeno do souvislosti s dílem kontroverzního německého teoretika politiky Carla Schmitta, takže se Strauss vystupuje jako soupeřník tzv. německé konzervativní revoluce. Jednak se autor dotazuje podrobněji na povahu Straussova odmítání liberalismu, až v této dvojí optice před námi vystává neokonzervativní obraz Leo Strausse, trochu mozaikovitě provedený, ale dostatečně plastický a v sytých barvách. Autor se zde opírá o monografii H. Meiera *Carl Schmitt and Leo Strauss: Hidden Dialogue* a pak o dopis Leo Strausse, který po nástupu Hitlera v Německu k moci napsal Karlu Löwithovi a který vzbudil nedávno značnou pozornost pro zásadní odmítnutí ideové tradice liberalismu a snahu nadále hájit konzervativní jádro německé filozofické tradice. Dozvídáme se rovněž, že Leo Strauss se postupně obrátil k Platónovu filozofickému dědictví, jehož inspirace se mu nakonec stala východiskem pro polemiku s liberální modernou. Autorovi se daří najít vhodné Straussovy texty a přednášky, kde tyto ideové postoje zřetelně vystupují, a tak se před našima očima skládá neokonzervativní Straussův portrét, aniž je třeba sahat k interpretaci hlavních Straussových vrcholných textů.

V druhém kroku potom autor přibližuje vliv Leo Strausse na vznik svébytné školy amerického neokonzervatismu, jež se postupně stala velice vlivnou součástí americké intelektuální scény. V centru autorovi pozornosti je nejen vztah Leo Strausse a Allana Blooma, ale i Irvinga Kristola. Ve třetím kroku se pak autor dostává k rozboru toho, jak se vliv amerického neokonzervatismu uplatnil v americké zahraniční politice, kdy zvláště po 9/11 2001 se tyto zprvu filozofické myšlenky staly východiskem argumentace, jež stála za formulováním nové americké bezpečnostní strategie, tzv. Bushovy doktríny. Zde se autor spoléhá především na personální filiace a spíše jen poukazuje, než aby analyzoval činnost neokonzervativního think tanku PNAC.

Závěry bakalářské práce, k nimž autor dospívá, vyznívají přesvědčivě, a tak máme před sebou obraz o vlivu významného myslitele, který šel spíše vedlejšími cestami, ale jeho vliv je dalekosáhlý a v podání Jiřího Blažka má docela jasné kontury. Autor si v práci položil řadu konkrétních otázek o vlivu Leo Strausse na americkou politiku a mapoval cesty, kterými se tento vliv odvíjel. Metoda interpretace klíčových menších textů mu pak umožnila vykreslit plastický obraz amerického neokonzervatismu, počínaje jeho intelektuálním zázemím a konkrétní politikou konče. Za zvláště povzbudivé a hodné ocenění považuji to, že autor neváhal a napsal Straussovým žákům, aby se vyjádřili ke klíčovým otázkám, jež nastolil Straussův dopis Löwithovi, a sám pak byl schopen tyto odpovědi interpretovat v širším kontextu. Jiří Blažek ve své bakalářské práci osvědčil své intelektuální a stylistické schopnosti náležitou měrou, a tak hodnotím jeho práci jako práci výbornou.

Doc. PhDr. Milan Znoj

V Praze dne 31. 8. 2009